

改編自：

自編

107 年新北市各級學校東南亞語文競賽
團體朗讀文稿 A 越語國高中組

Về quê ngoại

Văn Phượng: Ba, quê ngoại cách Đài Loan rất xa, phải đi máy bay thì mới đến. Ông bà ngoại con tuổi đã cao, họ sống ở dưới quê, có dì và cậu cùng sống chung, còn có con mỗi năm đều về thăm ông bà nữa.

Mẹ: Nhà ngoại ở miền tây Việt Nam, từ sân bay Đào Viên đi máy bay đến Thành Phố Hồ Chí Minh, lại đi xe buýt thì mới về đến nhà, phải mất 6 tiếng, thật là vất vả! Nhưng mong đợi được gặp bà ngoại, trong lòng vui mừng khôn xiết.

Văn Phượng: Mỗi khi về, ngoại đều nấu các món Việt Nam mà con thích nhất, có gỏi cuốn, canh chua cá vv..., các dì dẫn con đi chợ nổi, các cậu tập con bơi ở con sông nhỏ trước nhà và hái trái cây ở sau vườn. Các anh chị em họ dạy con chơi nhảy cò cò và đá cầu.

Văn Phượng: Con rất vui khi về nhà ông bà ngoại, ông bà ngoại rất khỏe, và cũng rất thương yêu con. Hỏi thăm con việc học ở trường như thế nào, còn nói với con rằng: “Phải chăm học, làm con ngoan, phải lễ phép thì mới được mọi người yêu quý”.

Ba: Ông bà ngoại đặt hy vọng vào con, con nhất định phải cố gắng học tập. Kỳ nghỉ hè năm sau, mừng thọ bà ngoại 60 tuổi, cả nhà mình cùng về Việt Nam chúc thọ bà nhé?

Văn Phượng: Dạ, con thích nhất nghỉ hè, được về Việt Nam, sum vầy cùng ông bà ngoại và cùng chơi đùa với các anh chị em họ, và cũng học tiếng Việt, để kỳ nghỉ của con vừa đầy ý nghĩa lại rất thú vị.